

IZ ROK DO ROK > IZ RODA V ROD

BRALNA ZNAČKA je že postarana gospa, a s svojimi šestimi križi še vedno brhka > in kot da vse bolj priljubljena! Morda ker so tudi okoliščine take, da nam narekujejo posebne vrste intimnosti, zasebniško življenje in zasilna druženja. Med babicami in vnuki, a tudi povprek, med šolskimi vrstniki, med ljudmi v delovnem razmerju in v pokoju, med brezposelnimi in pretegnjenimi ob delu na daljavo, med pravovernimi in neverniki, med Slovenci tu > in onkraj dobrega in zlega ... Skratka gospa, ki jo imajo književniki in likovni, glasbeni ter drugi interpreti za svojo botro - s prevajalci, založniki in kar je še takih vred! Predvsem pa družabna kofetarica za legije mentoric in mentorjev, knjižničark in knjižničarjev, knjigarniških delavcev.

Kot pri sebi > opažam, da je ta gospa čez pas vse bolj obilna. In pravim si / tolažim se, da to ni od preveč sedenja ob računalniku in drugih svetlečih zaslonih. Mislim pač, da je to od izobilja knjig, ki jih je prebrala. Ki jih je posredovala iz rok do rok in s tem gojila branje iz roda v rod.

Mislim, da je pri takem početju vsako sredstvo dobro: tudi elektronsko, tudi mreženje, tudi propaganda in reklama. Dejavnost »značke«, prav tako pa seveda NMSB, dojemam kot panj, iz katerega zletajo čebele, ki prinašajo potem med, pelodno zrnje, vosek v satovje in v narodno duplo ... ki ga je treba zapolniti s čim trdožitnim. Iz tega rase kohezivnost rodu, iz te zavesti o skupnem dobrem rase občutek svobode, razgledanost in vezanost na pojave planetarnih razsežnosti in trpežnost do žaltavosti v lastnem mikro habitatu.

S knjigo zapeljujemo / se ljubimo le zato, da bi zaupali v prihodnost: ker nikoli ni bilo tako hudo, da ne bi na kak način bilo! A tudi, da bi se v tem večnem postavljanju s knjigo na noge udomili, uživali v raznoterosti, dobrem okusu, očarljivosti sporočil v novonastalih stvaritvah in opazili > se zgražali ali čudili ob sprotnih pojavih v naravi in družbi, v zgodovini in v kratkem odmerku našega bivanja.

Se izvili iz prevlade grobih, nizkotnih besed, zastraševanj, volilnih mamil. Se naužili skratka sveže pečenega domačega kruha iz moke besed, iz kvasa zgodb!

Toliko sem v imenu Bralne značke želel povedati – namesto golega pozdravljanja ob začetku NMSB. In nič več kot to!

Srečno ob današnjem strokovnem posvetu, radostno in radovedno ob stotinah spodbujevalnih dogodkov v našem mesecu bralne razvratnosti. *Zapeljujmo se!*

MARKO KRAVOS